

Erasmus+ izkušnja študentk živilstva in prehrane ŠCŠ v Kataloniji

Anamarija in Martina na posestvu podjetja, kjer sta opravljali Erasmus+ praksu.

»Z možnostjo Erasmus + praktičnega izobraževanja v tujini sva bili seznanjeni že na začetku najinega študija v Šentjurju. Sprva se nama je le-to zdelo malce nedosegljivo, vendar se nama je nasmehnila sreča na šolskem razpisu za Erasmus+ štipendije in od tu dalje je ob pomoči in dobremu mentorstvu na šoli vse potekalo zelo gladko. Kmalu je prišel dan za odhod na najino več kot dvomesečno poletno pustolovščino v Španiji.

Najina destinacija je bilo mestece Castell d'Aro, ki je del čudovite Costa Brava in leži v Kataloniji v Španiji (dobrih 100 km nad njenim glavnim mestom Barcelono). V omenjenem mestu, nedaleč od turističnih plaž in središča mesta, ima družina Juanals svojo posest Can Juanals s polji in sadnim drevjem, kjer pridelujejo ekološka živila za svojo uporabo in prodajo

na tržnicah ter v svoji trgovini. V zadnjem delu trgovine imajo proizvodnjo, kjer kuhajo več kot 150 različnih vrst marmelad in omak. Zraven tega po svojem posvetu vodijo tudi organizirane skupine na ogled posesti in spoznavanje trajnostnega kmetovanja in živali. Z letošnjim letom so začeli tudi z organizacijo joge in zdrave malice v naravi. Ker sva obe iz živilske smeri študija in navdušenki nad zdravo prehrano ter naravo, je bil Can Juanals kot nalašč za naju.

Pot se je začela v Ljubljani, od koder sva se s prevoznikom Go Opti odpeljali do letališča v Trevisu, od tam pa z letalom do Barcelone. Ker sva obe potovali v Španijo želan in ker imava obe dobro znava angleščino in delno tudi španščino, nama to ni predstavljalo nobene težave. Od letališča sva nad-

aljevali pot z metrojem do glavne železniške postaje Sants, ter od tam z vlakom do Girona in naprej do cilja z avtobusom. Razen vmesnega problema zaradi zgrešene postaje in tavanja po Barceloni sredi nevihte, drugih zapletov nisva imeli. Je pa ironično, da sva za vso pot porabili 16 ur, kolikor bi za takšno pot porabili, če bi šli z osebnim avtomobilom.

V času najine prakse sva obe bivali pri družini Sanjuan Juanals v sosednjem mestu Santa Cristina d'Aro, v zameno pa sva ob popoldnevih pazili na njihova otroka. Tako sva imeli še več možnosti za spoznavanje njihovih uradnih jezikov, španščine in katalonščine, ter njihove kulture, zraven tega pa sva vedno imeli nekoga, na koga sva se lahko obrnili po nasvete. Seveda je bivanje pri družini, pri kateri sva hkrati opravljali tudi praktično izobraževanje, pomenilo konstantno prilagajanje, pomoč pri opraviilih, veliko druženja in je terjalo veliko energije, vendar pa nama je zato dalo še večjo izkušnjo, prav tako pa je bivanje bilo veliko prijaznejše za najini denarnici.

Največji del praktičnega izobraževanja sva pomagali v proizvodnji marmelad, saj se v poletnih mesecih vedno kuhajo nove in nove marmelade ter omake, glede na pridelek, višek pridelka, zelo zrela živila, delno poškodovana živila, itd. Najina dela so bila predvsem očistiti živila, jih pripraviti na kuho, kuhanje, merjenje vsebnosti slad-

korja ter pH marmelad, polnjenje, sterilizacija, beleženje, etiketiranje ter skrb za čistočo v kuhinji. 2-4 krat tedensko sva pripravljali tudi zdravo malico za udeležence joge, ter uporabljali domišljijo in kreativnost ob prezentaciji le te. Ko je Gloria, ki je zadolžena za delo v trgovini in kuhinji, delala v skladišču ali vodila skupine, sva priskočili na pomoč v trgovini ter pomagali kupcem, kar je bil za obe velik izziv, saj je zelo veliko kupcev Francozov. V takšnih primerih je v trgovini pomagal tudi Glorijin oče Pedro, ki sicer vodi delo na poljih in prodaja na tržnicah, ali pa njen mož Xavier, ki je zadolžen za organizacijo skladišča, etikete ter prodajo marmelad. Ker je posestvo precej veliko in ker je možnost pridelave zaradi drugačnega podnebja skozi vse leto, jim na poljih pomagajo tudi trije Afričani. Z vsemi sva se odlično razumeli in z veseljem sodelovali. Velikokrat pa smo se predvsem pošalili na račun nesporazumov zaradi jezika. Ker je šlo za družinsko podjetje, so naju sprejeli medse, nama stvari lepo razložili, pokazali in nama zaupali v nalogah. Tudi sami sva se zelo potrudili in pokazali vso odgovornost, samostojnost, delavnost in pridnost.

Ko nisva delali, sva prosti čas izkoristili za nekajminutno vožnjo s kolesom do katere izmed bližnjih plaž, se sprehodili po poteh Caminos de Ronda ob morju, se po

Carrilet-u (kolesarskih poteh, ki so nekdanj železniški tiri) peljali do bližnjih krajev ... Ko sva imele proste dneve, sva se z avtobusom odpeljali tudi do bolj znanih krajev, kot so Tossa de Mar, Lloret de mar, Figueras, Girona, Banyolas ter seveda Barcelona in uživale ob odkrivanju znamenitosti, iskanju čudovitih koticov, španski in katalonski hrani ter do zadnjega izkoristili to poletje.

Ker sva združili praktično izobraževanje z varstvom otrok, ker sva živeli pri tujih družini in ker sva skušali izkoristiti vsako minutko prostega časa, nama je čas mineval izjemno hitro in tako je najino doživetje bilo kmalu pri koncu. Tako sva se domov vrnili z goro novega znanja, s hvaležnostjo za takšno izkušnjo, ponosni, ker sva sprejeli nove izzive, šli iz cone svojega udobja ter postali še bolj odprti za novo in drugačno.

Anamari Plavčak in Martina Avberšek

Ko se sadje spreminja v zdrav namaz

... zaprte

... pri kuhanju namelind